

18. KVĚTNA 2020

PONDĚLÍ PO 6. NEDĚLI VELIKONOČNÍ

1. čtení: Sk 16, 11–15

Mezizpěv: Žl 149

Evangelium: Jan 15, 26 – 16, 4a

sr. Miriam Hřebačková OP

Otevřené srdce (ad Sk 16, 14b)

Prolog:

Pozorně poslouchala, protože jí Pán otevřel srdce.

Pán jí otevřel srdce, takže pozorně naslouchala Pavlovým řečem (liturgický překlad).

Pán jí otevřel srdce, aby přijala, co Pavel zvěstoval (ČEP).

Pán jí otevřel srdce, takže se přiklonila k Pavlovým slovům (Jeruzalémská bible).

Správně vidíme – a slyšíme – jen srdcem... (srov. Antoine de Saint-Exupéry, Malý princ).

1. dějství:

Osoby: Maria/Miriam z Nazareta

Anděl Gabriel

Duch svatý (posléze Ježíš)

Scéna: Nazaret

Děj: srov. Lk 2, 26–38.51

Anděl mluví, Maria poslouchá

Maria mluví, ptá se, anděl poslouchá, odpovídá.

Pozorně poslouchala a Pán jí otevřel srdce, aby přijala...

A pak se stane zázrak – a pak se Slovo stává Tělem v Mariině těle, aby – až se naplní čas – přebývalo mezi námi.

On a ona byli spolu – ne nepřetržitě – asi 30 let.

A všechno uchovávala ve svém srdci. To, co se stalo na počátku, to, co se stalo v chrámě, to, co bylo pak.

2. dějství:

Osoby: Lydie, obchodnice s purpurem

Pavel, apoštol

Silas, Pavlův průvodce na misijní cestě

shromážděné ženy

Scéna: Filipy, místo u řeky, kde se obvykle scházeli

Děj: srov. Sk 16, 11–15.40

Pavel mluví, Lydie poslouchá. Určitě se taky ptala (jako Maria, viz výše).

Pozorně poslouchala a Pán jí otevřel srdce, aby přijala...

A pak se stane zázrak – uvěřila a přijala křest. První pokřtěná Evropanka, kterou známe jménem!

A všechny je pozvala domů.

A protože určitě také všechno uchovávala ve svém srdci, když se

Pavel a Silas vrací z vězení, právě u ní se setkávají s bratřími...

I tak jí Pán otevřel srdce, aby přijala...

3. dějství:

Osoby: Zdislava

Přibyslav z Křižanova a na Veverí

Sibyla, jeho žena

Havel z Lemberka a děti

chudí, nemocní, hladoví, prchající před válkou; dominikáni

Scéna 1: Na Křižanově a Veverí

Scéna 2: Na Lemberku a v podhradí, Jablonné

Děj:

Zdislava se narodila věřícím rodičům, byla pokřtěna a ve víře vychovávána. Od Boha dostala do vínku otevřené srdce, proto s ním ráda rozmlouvala v modlitbě a od mládí toužila poznat Jeho i Jeho vůli. Proto přijala Havla z Lemberka za svého manžela a „opustila otce a matku“ (srov. Mt 19, 5) i své sny. Přijala i čtyři děti. A protože měla otevřené srdce, dokázala přijímat i všechny potřebné (viz osoby výše a určitě

i další). S otevřeným srdcem i náručím přijímala manžela a děti. S otevřeným srdcem a dlaněmi přijímala chudé a potřebné. Se srdcem otevřeným Těšiteli mohla těšit, se srdcem otevřeným Oživovateli mohla oživovat, se srdcem otevřeným... všechno mohla v Tom, který jí dával sílu (srov. Flp 4, 13). Slovo se pro ni stalo nejen Tělem eucharistickým, ale denně se stávalo tělem, které *přebývalo mezi námi* (Jan 1, 14b) – tělem nemocným, hladovým, potřebným... *Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne.* (Mt 25, 35)

Epilog:

Bože, otevři naše srdce pro Ducha, který přichází. Učiň, ať se i v nás denně Slovo stává tělem. Dej nám srdce, které vidí a slyší. Dej, ať jsme otevřenými pro všechny, které posíláš, a ať je přijímáme do svých domů i do svých srdcí. Jako Maria, jako Lydie, jako Zdislava. Amen.

